

Amt i samme Tidrum er gaaet frem i temmelig mindre Grad end det øvrige Land. Folkemængden i Ringkjøbing Amt er i de sidste 20 Aar steget med mellem 25 og 26 pCt. hvortilhos Folkemængden i hele Danmark er steget med 31 pCt. Nu forekommer det mig, at dette Moment har ligesaa megen Betydning som de Momenter, det ærede Medlem fremdrog, og som han havde samlet ned en Dmhu, som jeg takker ham for. Jeg vil ingenlunde betvivle påstaa, at Ringkjøbing Amt er gaaet mindre frem end det øvrige Land, thi alle Momenter maa tages med i Betragtning, men naar man fører det Moment til, som jeg har fremført, saa ville De vistnok finde, at det ikke med nogen Føle kan siges, at dette Amt er gaaet frem i højere Grad end det øvrige Land. Der blev endvidere fremført, jeg tror, at det især var af det ærede Medlem for Bistid (Sag), at Udførselen til England var en af de vigtigste Grunde til at fremskynde dette Jernbaneanlæg. Jeg haaber, at Udførselen til England vil faae en stigende Betydning for Sylland, men saaledes som Forholdene nu ere, kan det ikke nægtes, og jeg tror heller ikke, at nogen Syde vil nægte det, at den største Del af det jydsk Kvæg, som nu danner Hovedudførelsesgenstanden fra Sylland til England, trænger til at føres til federe Græsange, end der findes i Sylland, inden det med særlig Fordel kan sælges i England. Dette har ikke forandret sig saaledes, at man tør gjøre Regning paa, at der fra Gøbjerg Havn, som vi nu haabe i Lobet af 2 a 4 Aar skal blive aabnet for Færdsele, skal kunne udføres alt det jydsk Kvæg, der nu udføres til Marssen, paa ingen mulig Maade, det før vi ingenlunde antage. Den største Del af dette Kvæg vil ganske sikkert endnu i en temmelig lang Aarrække blive ført til Marssen, eftersom vi ikke med Fordel kunne afhænde det paa de engelske Markeder i den Tilstand, hvort det udføres fra selve Sylland. — Fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds, som først tog Ordet mod mig, og egentlig udtalte i kort Begreb Alt det, jeg senere har hørt udtalte fra forskjellige andre Medlemmers Side, hørte jeg til Slutning en Bemærkning, som forekom mig tem-

melig rigtig og temmelig staende med Hensyn til denne Sag. Han sagde, at det vilde være en Falliterklæring for Folkethinget, dersom det gaar ind paa nogen som helst Forandring i den Bestemmelse, der blev truffet i 1868 angaaende Jernbaneanlægene. Jeg tror, at det ærede Medlem egentlig talte har staaet sommet paa Hovedet derved. Jeg mener nu paa ingen Maade, at det vilde være nogen Falliterklæring, men jeg tror, at der hos forskjellige Medlemmer findes den Anskuelse, at Folkethinget paa en Maade er indtruffet til alskud, lige paa en Prøve af holde sig paa, hvad der blev vedtaget i 1868. Det var dette, som det ærede Medlem vilde udtale med denne Tale, og dmtrent i samme Retning opfatter jeg, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for 1ste Aamts 1ste Valgkreds (Scavenius). Han var netop i det Aar Ordfører for det Kompromis, som blev sluttet mellem meget forskjellige Anskuelser angaaende meget forskellige Jernbaneanlæg. Det er naturligt, at han, som dengang paa een Gang forvarede den vestjydsk og den østjydsk Bane, nu paa ingen Maade kan fravige dette Standpunkt. Men jeg er ikke enig med det ærede Medlem, der betegnede det paa den Maade, at det skulde være en Falliterklæring for Folkethinget at fravige det Standpunkt, man dengang, i 1868, indtog. Jeg kan ikke paa nogen Maade antage, at Folkethingets ærede Medlemmer, som dengang sad i Folkethinget, maa betragte sig som saa bundne ved, hvad de dengang gjorde, at de ikke skulde kunne tage Hensyn til nogen som helst finantsiel Betragtning eller Nogetsombest, der senere er indtruffet, og derfor — ikke fuldkommen fravige men — modificere det Standpunkt, de indtog. Men dette, mine Herrer, er netop, hvad jeg tillader mig at hende Deres Opmærksomhed paa, at, hvad jeg har foreslaaet Dem, og opfordret den ærede Finantsminister til, er meget forskjelligt fra, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (M. Hage) som jeg ikke ser her i Aften, opfordrede den ærede Finantsminister og Thinget til at gjøre. Jeg vil kun opfordre den ærede Finantsminister eller rettere den ærede Indværgsminister — thi det vil jo nærmest blive ham — til